

PDC-162 Un dar voiesc a face

Lento

dl Voigtlander

Un dar vo-iesc a fă - ce, Cu gra - bă, lui Cris-
4 tos, Ce si - gur știu că-I pla - ce De - ști-i să - ră - că -
8 cios; E pro-pria-mi vo - in - ță, Ce vreau pe veci a-I
12 da, Spre-a fă - ce cu cre - din - ță, De azi doar vo - ia Sa!

**1 Un dar voiesc a face,
Cu grabă, lui Cristos,
Ce sigur știu că-I place
Deși-i sărăcăcios;
E propria-mi voință,
Ce vreau pe veci a-I da,
Spre-a face cu credință,
De azi doar voia Sa!**

**2 Nu vreau plin de sfială
Sau teamă de vreun rău,
Ci plin de îndrăzneală,
Să cad la sânul Său!
Acel ce pentru mine
Își pune viața Sa,
El grije, știu prea bine,
De min' va și purta!**

**3 Eu știu c-a Sa'ndurare
Cu totu-i de nespus!
Că n'are asemănare
Iubirea lui Isus!**

**Pe cel fără' de putere
Cu drag în brațe-l ia,
De-aceea în tăcere
Voiesc a-L asculta!**

**4 Nu vreau fără'ncetare
Să-L rog „Stăpâne, dă-mi
Cutare sau cutare,
Și asta și-asta fă-mi!”
Ci fac cum El mi-arată,
Merg unde El mi-a spus,
De-i calea'ntunecată
Privesc doar la Isus!**

**5 Și El la min' privește,
La mine-al Său copil,
Și pacea El mi-o crește
Cu cât sunt mai umil.
În mâna lui cea tare
De-acum eu mâna-mi pun;
Urmând a Lui cărare,
Eu toate I le spun!**